

Bosc de pi negre sobre substracte calcàri

Guardiola de Berguedà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Zona de sota del xalet de Coll de Pal a Rocs de Canells
Emplaçament	Vessant sud del Puigllançada sota els plans de canells
Alçada:	1800

Coordenades:

Latitud:	42.29105
Longitud:	1.90417
UTM Est (X):	409660
UTM Nord (Y):	4682673

Classificació

Número de fitxa	08099-26
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire:	Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció:	DOGC. 353/1983 de 15 de juliol. Llei 6/1982
Data aprovació:	dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08098A00200017
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dl., 17/07/2017 - 02:00

Descripció

Hàbitat Corine número 9430 d'interès comunitari de la xarxa natura 2000. Es tracta de boscos de coníferes de pi negre damunt de terrenys calcaris i localitzats a la zona de Rocs de Canells, Gavarrós i zona de xalet de coll de Pal. Zona forestal amb hàbitat de fauna ornitològica de boscos de muntanya mitjana i alta.

Observacions:

El bosc de pi negre és un tipus de bosc molt característic dels estatges subalpins. Es caracteritza per pinedes de fulla perenne molt rígida i de 2-3 cm de diàmetre. L'escorça dels arbres és d'un marró tirant a fosc fet que el permet denominar com a negre. Aquest tipus de bosc es troba des dels 1500 i pot arribar fins als 2000 metres d'alçada. A mida que adquireix alçada el pi és de mida més petita i la seva copa adquireix una forma piramidal per sobreviure les inclemències meteorològiques i els crims hiverns. En aquest cas la pineda neix damunt substrat calcari fet que li configura un caràcter especial.

Història

La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer el 1932 la Generalitat de Catalunya d'època republicana. Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és Parc Natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part. Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

